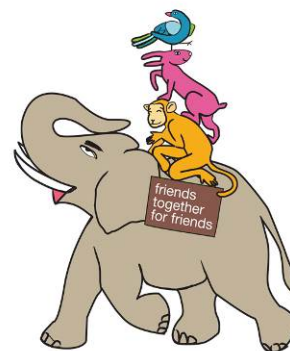

Sathiko Sath Jaarverslag juli 2013 – juli 2014

Vooraf

Midden in het jaar een jaarverslag presenteren dat twee halve jaren omvat; het voelt nog een beetje onwennig. Toch doen we het zo, want we willen graag synchroon lopen met het Nepalese fiscale jaar.

Het was een bewogen periode: in september 2013 kwam klimgids Kaji Sherpa om, de vader van een van onze kinderen, ons beleidsplan moest op tijd af, we voerden spannende discussies over het al of niet vergoeden van vervolgonderwijs na klas 10, we bogen ons over lastige vragen met betrekking tot de verdere ontwikkeling en groei van Sathiko Sath, en dan was daar nog de eeuwige zorg rond de fondsenwerving. Maar er was ook feest: op 15 maart 2014 bestond Sathiko Sath officieel vijf jaar! En ook dit keer eindigden we het jaar in de 'zwarte' cijfers. (De jaarrekening volgt spoedig.)

Sathiko Sath

Zo ging het in Nepal

De kinderen

Het welzijn van 'onze' kinderen staat altijd voorop, niet alleen in Nepal, maar ook voor het Nederlandse bestuur. We zijn dan ook blij en zelfs een beetje trots dat het zo goed met ze gaat. Wat overigens niet betekent dat alles altijd rimpelloos verloopt.

In het afgelopen jaar studeerden dankzij onze stichting 52 kinderen (29 jongens en 23 meisjes) aan de Little Angels' School (LAS). Daarvan wonen er 42 in de Sathiko Sath-huizen en 10 bij hun ouders in Kathmandu. We steunden ook nog twee andere kinderen, waarover straks meer.

Zoals we al in eerdere berichten meldten, zijn de studieresultaten van de kinderen die in de SkS-huizen wonen, significant beter dan die van de thuiswonende kinderen, een enkele uitzondering daargelaten. In onze huizen brengen de zorgouders de nodige structuur in het leven van de kinderen. Bovendien zorgen huisvader Ratna en zijn hulp Soviet elke dag opnieuw voor

huiswerkbegeleiding. Het valt de ouders van de thuiswonende kinderen nauwelijks te verwijten dat hun kinderen op een lager niveau presteren. Zelf gingen ze meestal niet naar school. Zij hebben geen idee hoe zij hun kind kunnen ondersteunen. We proberen dit op te vangen door de thuiswonende kinderen verplicht te laten deelnemen aan de zaterdagse huiswerkbegeleiding in het Sathiko Sath-huis.

Kaji's kinderen

Eind september 2013 was onze voorzitter, Frans van Meerwijk, op weg naar Kathmandu. In Delhi hoorde hij dat Kaji Sherpa, klimgids en vader van een van onze kinderen, bij een beklimming de dood had gevonden nadat hij in een lawine was terechtgekomen (zie ons twitterbericht van 15 oktober 2013). De ontsteltenis was uiteraard groot. Frans was vervolgens betrokken bij de onderhandelingen om voor Kaji's vrouw en kinderen de toekomst in materiële zin veilig te stellen. HT Wandelreizen richtte een steunfonds op. Sathiko Sath heeft de opleiding van de twee oudste jongens voor haar rekening genomen. Hierdoor kwam ons aantal kinderen ineens op 54. De twee studeren niet aan de LAS zelf, maar aan een zeer goede school die daaraan gelieerd is. De jongste zit in klas 11, de oudste in het eerste jaar van de hogere hotelschool. Beide opleidingen zitten onder hetzelfde dak.

De twee jongens maken het inmiddels goed en zijn buitengewoon gemotiveerd.

De school

Voor het nieuwe schooljaar (start april 2014) hoefden we niet te onderhandelen met de LAS. We gingen het laatste jaar in van het bestaande driejarige contract. Bij ieder bezoek dat we aan de LAS brengen, benadrukken de leraren dat onze kinderen op school echt hun plekje hebben gevonden. Ze zijn ook zeer te spreken over hun goede gedrag. Aan het eind van het schooljaar, in maart 2014, stonden twaalf van onze kinderen op de zogenoemde *list of honours*. Dit betekent dat ze meer dan 80% van de punten hadden behaald. De meesten zijn natuurlijk niet van die bollebozen, maar ze zijn gemiddeld goed en verdienen net zo goed de volle aandacht.

Wat minder gemakkelijk was het voor onze twee oudste kinderen, Tenji en Sujan, beide in klas 10. Zij stonden voor het gebruikelijke staatsexamen, het SLC (*School Leaving Certificate*), en hun prestaties waren niet denderend. Daar was al eerder de nodige aandacht aan geschonken, maar nu werd het echt spannend. Ratna Kaji en Soviet hebben alles uit de kast gehaald om de twee jongens inzicht en discipline bij te brengen. Zakken voor het examen geeft ernstige problemen.

Zonder SLC kun je niet naar een vervolgopleiding: niet naar het hoger secundair onderwijs (klas 11 en 12) en ook niet naar het beroepsonderwijs, voor zover dat in Nepal bestaat. Je mag het examen het volgende jaar overdoen, maar niet de klas. Hoe doe je dat? Een privéleraar inschakelen? Lukt het echt niet, dan zijn al die studiejaren grotendeels voor niets geweest.

Gelukkig hebben de jongens het gehaald! Voor beide partijen, de twee leerlingen én Ratna en Soviet, niets dan lof.

Dit gebeuren heeft het bestuur in Nederland nog eens duidelijk gemaakt dat het inderdaad van groot belang is om alleen kinderen die in klas 1 kunnen starten, toe te laten tot de stichting. Tenji en Sujan behoorden destijds tot de eerste lichting van SkS. Zij waren al een stuk ouder toen ze bij ons kwamen. Naast intelligentie en karakterstructuur is ook het moment waarop een kind start op een goede school van het grootste belang. Hoe jonger hoe beter, zo wijst ook recent onderzoek uit.

En na het SLC?

Dat was ook de vraag waar onze jongens voor stonden. Zij bleken niet goed te kunnen kiezen. Hun ouders konden hen daarbij niet helpen; die hadden geen idee wat er allemaal mogelijk was. In feite wilden zij alleen 'het hoogste'. Daarmee is in hun ogen het meeste geld te verdienen en daar gaat het blijkbaar om. Een lastige situatie dus.

Op zo'n moment zijn we blij met onze medewerkers en ons netwerkje in Nepal. We werden in contact gebracht met de Nepal Youth Foundation (NYF). Zij hebben een afdeling *Career Counseling*, die de jongens kon helpen bij hun keuze. Het is dan ook allemaal goed gekomen. Tenji is naar het beroepsonderwijs gegaan, Sujan naar klas 11 (afdeling *sciences*) aan de LAS. Maar het was een heftige periode.

Naar aanleiding van deze ervaring heeft het Nederlandse bestuur besloten de Sathiko Sath-kinderen vanaf klas 8 over verdere studie- en beroepsmogelijkheden te laten informeren door de afdeling *Orientation for Career Guidance* van de NYF. Ze kunnen dan geleidelijk aan groeien in hun keuze.

Al bij al ligt hier nog een flinke taak voor het Nederlandse bestuur. Meer kennis van zaken blijkt onontbeerlijk, niet alleen inhoudelijk, maar ook in meer praktische zin (bijvoorbeeld de kosten). (Zie ook de nieuwsbrief van juli 2014 op onze website.)

De huizen

In het allereerste begin beschikten we over één huis waar de kinderen konden wonen die geen ouders of familie in Kathmandu hadden. Dat huis werd gaandeweg te vol; we moesten uitkijken naar een tweede onderkomen. Dat lukte wonderwel. Er kwam een meisjeshuis, op nog geen twee minuten lopen van ons eerste huis, dat vanaf toen het jongenshuis werd. In het meisjeshuis werd in feite alleen geslapen. Eten, studeren en spelen gebeurden allemaal in het jongenshuis.

In mei kwam plots de mogelijkheid om een ander meisjeshuis te betrekken, vlak naast dat van de jongens. Dat leek in alle opzichten een buitenkans. Vooral omdat Thuli Maya, zorgmoeder in het meisjeshuis, ontslag had genomen. Het bleek echter onmogelijk om de eigenaren van de huizen op dezelfde lijn te krijgen. Bovendien werden er geen nieuwe zorgouders gevonden voor de meisjes. Dit alles heeft ertoe geleid dat Ratna en Reba Kaji de twee bestaande huizen anders hebben ingedeeld. Net als voorheen wonen zij in het eerste huis met de meisjes en de jonge jongens. In het tweede huis wonen de oudere jongens met Soviet. Hij begeleidt ze daar ook bij hun huiswerk. Op die manier is er meer rust en ruimte in beide huizen.

De financiën

Elke actie die Sathiko Sath Nepal onderneemt, steunt op inkomsten uit Nederland. Het toezicht op de financiën heeft daarom de hoogste prioriteit. Deze controle komt op verschillende manieren tot stand. Om te beginnen is daar natuurlijk de boekhouding. Elke uitgave wordt genoteerd en gedocumenteerd, met de bijbehorende bon. Dit werk wordt gedaan door de huisvader en manager van de huizen, Ratna Kaji. Hij wordt daarbij ondersteund door een medewerker van Accountancy Baker Tilly Nepal. Deze moet op zijn beurt verantwoording afleggen aan de accountant die de jaarrekening in Nepal samenstelt en die ook nagaat of de prijzen op de bonnetjes conform 'de markt' zijn. Wanneer het Nederlandse bestuur in Nepal is, wordt de boekhouding steekproefsgewijs gecontroleerd. Er is ook altijd overleg met de medewerkers van Baker Tilly.

Dit jaar hadden we in Nederland ineens te maken met een vraag vanuit Nepal om meer geld dan tot dan toe gebruikelijk. Onderzoek ter plekke maakte duidelijk dat er onder invloed van de inflatie in Nepal (de laatste twee jaar was dat gemiddeld 9,75%/jaar) een enorme prijsstijging was opgetreden, juist bij de producten van alledag: rijst en groenten. Deze wetenschap maakte de vraag om meer geld inzichtelijk; de dagelijkse realiteit vraagt om een dikkere portemonnee. Het zal duidelijk zijn dat dit ook een stijging in de salarissen en toelagen teweegbracht. Het salaris van onze medewerkers in Nepal is opnieuw vastgesteld, en wel voor een periode van twee jaar.

Het Nepalese bestuur

Er zijn geen wijzigingen in de samenstelling. Wel hebben enkele bestuursleden te kennen gegeven uit het bestuur te willen stappen zodra dat mogelijk is. Het is niet gemakkelijk om ouders bereid te vinden deel uit te maken van het bestuur. Dat heeft ongetwijfeld te maken met hun geringe

opleiding, maar er kunnen ook andere redenen zijn. We bekijken op dit moment hoe we dit probleem kunnen oplossen.

Kort nieuws Nepal

- De counselor van onze kinderen, Chhori, heeft een beurs gekregen waardoor ze kan promoveren in de VS. Dat was een grote wens van haar. Wij verheugen ons met haar, maar zullen ook haar grote deskundigheid missen. Onze kinderen zullen echter niets tekortkomen, want Chhori wordt opgevolgd door een van haar naaste collega's.
- Onze vaste accountant bij Baker Tilly was Mukunda. Ook hij is een jaar uit de roulatie. Hij schrijft een boek. We hebben nu een deskundige vervanger die zich goed inwerkt in het zakelijk beleid van Sathiko Sath Nepal.

Zo ging het in Nederland

Vijf jaar Sathiko Sath

Op 15 maart 2009 was de oprichting van de stichting Sathiko Sath een feit. Toen werd de akte officieel gepasseerd en kon het 'echte' werk beginnen.

Het eerste lustrum, in maart 2014, was aanleiding voor een hele dag brainstormen met bestuur en adviseurs onder leiding van onze pr-medewerker en eindredacteur van de nieuwsbrieven, Marie-José Spreeuwenberg. Allerlei onderwerpen passeerden de revue: het vinden van extra mankracht, de website, meer naamsbekendheid, fondsenwerving, de vraag hoeveel kinderen we kunnen opnemen, hoe ver we kunnen gaan in het bekostigen van hun onderwijs enzovoort. Het was een vruchtbare bijeenkomst in een heel open sfeer. Veel van wat nu volgt ligt in het verlengde van wat toen werd besproken.

(Zie ook de nieuwsbrief van juli 2014 op onze website.)

Het Nederlandse bestuur

In verband met de toenemende werkzaamheden van het bestuur en om de bestuurlijke continuïteit te waarborgen, hebben we besloten het aantal leden uit te breiden. We zijn dus op zoek gegaan naar enthousiastelingen die affiniteit hebben met Nepal én met onderwijs. Zo is René Halberstadt onze gelederen komen versterken. Hij doet onderzoek naar schooluitval in Den Haag en probeert die uitval in de praktijk te voorkomen. Hij was vele keren in Nepal en heeft het land echt in zijn hart gesloten.

Met de komst van René staat het aantal bestuursleden nu op zes. Wordt vervolgd.

De website

Eind 2013 liepen we steeds meer tegen de beperkingen van onze website aan. Vaak moesten we

Olga (*Océaan Design*), onze webmaster, lastigvallen voor de kleinste dingen. Sommige zaken kon ook zij niet oplossen. Die moesten via het bedrijf Maximum lopen, dat de hosting verzorgde. Dat werd lastig voor iedereen (want er moet ook 'gewoon' gewerkt worden). Maar waar vind je een bedrijf en een persoon met zo'n groot hart en zoveel vrijgevigheid als Maximum en Olga Lundgren?

De oplossing kwam van mevrouw M. Dellelijn, lid van de Rotary Club Groningen-Oost. Deze club heeft een groot project lopen ten behoeve van Sathiko Sath. Mevrouw Dellelijn stelde de expertise en mogelijkheden van haar bedrijf CRM Excellence gratis tot onze beschikking. In april was het eerste overleg. Stap voor stap wordt alles overgezet en bijgewerkt. Het grote voordeel is dat én de hosting én de webmaster straks onder hetzelfde bedrijf vallen.

Bij deze gelegenheid willen we Maximum en Olga Lundgren echt danken voor hun inzet en betrokkenheid in de afgelopen jaren! We weten intussen allemaal hoe belangrijk een website is voor een organisatie. Olga zal overigens niet helemaal uit beeld verdwijnen. Bij speciale gelegenheden kunnen we nog een beroep doen op haar creativiteit.

Sponsoring en donaties

In de loop van het bestaan van Sathiko Sath heeft zich een aantal 'vaste' sponsors aangemeld. Samen met de lijfrenteschenkers – zij leggen het bedrag dat ze schenken voor vijf jaar vast – vormen zij ons financiële fundament.

In de jaarrekening is ook te zien dat we daarnaast tal van losse schenkingen ontvingen, vaak gegeven bij een speciale gelegenheid, zoals een jubileum, of verzameld met acties op scholen en sportclubs. Ook de Rotaryclub Groningen-Oost blijft zich onverminderd inzetten voor Sathiko Sath, tezamen met haar Duitse zusterclub Münster-St. Mauritz en de Nepalese Rotaryclub Jawalakhel uit Kathmandu. Door deze inzet en de bijdragen uit de clubs zijn door de Rotary Foundation als reactie op de door de clubs ingediende aanvragen, zgn. Matching Grants toegekend. Daarbij zijn de, door de clubs toegezegde bedragen fors aangevuld door de Rotary Foundation. Onze fondsenwerver Henk Kroeze, werkzaam vanuit de Sesam Academie, wist bij een aantal fondsen aardige bedragen los te peuteren. We zijn iedere keer weer verrast door de gulheid van al deze sponsors en donateurs. Heel veel dank.

Kort nieuws Nederland

- September – oktober 2013 waren drie bestuursleden van Sathiko Sath in Nepal. Zij combineerden een trekking in Nepal met een bezoek aan en/of werken voor Sathiko Sath. In april – mei verbleef ook onze voorzitter Frans van Meerwijk langere tijd in Kathmandu.
- In november bracht een grote delegatie van de Rotaryclub Groningen-Oost en de Rotaryclub Münster-St. Mauritz een bezoek aan Nepal. Zij wilden een indruk krijgen van het land en vooral eens met eigen ogen zien hoe dat nu zat met Sathiko Sath in Nepal. Zij waren laaiend enthousiast over alles wat ze meemaakten en over de warme ontvangst die ze kregen bij de LAS en in de Sathiko Sath-huizen.

- In de praktijk blijkt het voor onze ambassadeurs niet zo gemakkelijk te zijn om acties te ondernemen ten voordele van Sathiko Sath. Ronald Bloemendaal, lid van het bestuur, probeert andere manieren uit om sympathisanten van Sathiko Sath inzetbaar te maken bij projecten en fondsenwerving.
- Ronald heeft er ook voor gezorgd dat wij nu geregistreerd staan bij de *Kennisbank voor Filantropie* en bij *Google*.
- Henk Dillen verzorgde een aantal jaren onze jaarrekening, geheel op vrijwillige basis. Dat was niet altijd eenvoudig met al die onleesbare bonnetjes uit Nepal. Gezondheidsredenen deden hem besluiten te stoppen met deze werkzaamheden. Hierbij nogmaals hartelijk dank, Henk!
- We hebben een nieuwe accountant, Erik Say van Accountancy Say & Schut in Groningen. Hij verzorgt onze jaarrekening tegen een minimaal bedrag. Zie het resultaat: de jaarrekening 2013 – 2014. Welkom én dank, Erik!
- Een geweldig initiatief: Sathiko Sath komt letterlijk *in the picture*! Voorjaar 2014 nam ons bestuurslid Taco Remmers contact op met het bedrijf *Jules Bohnen Media*. Met resultaat! Zij gaan 'een promo/voorlichtingsfilm ten behoeve van onderwijsprojecten van Sathiko Sath in Nepal' realiseren. Zij doen deze sponsoring in natura, tot en met het eindproduct. Een crew van drie man gaat naar Nepal. Jules Bohnen betaalt ook de internationale vliegtickets. HT Wandelreizen neemt de binnenlandse vluchten én het verblijf van de crew in Nepal voor zijn rekening. Alle plannen zijn rond. In november gaat het gebeuren. Sathiko Sath voelt zich ongelofelijk rijk met zo'n aanbod!

In de nabije toekomst

Uit dit jaarverslag valt een heleboel af te lezen.

Om te beginnen zijn daar de grote vragen voor beide besturen, Nepalees en Nederlands, waarop zeer binnenkort een antwoord moet worden gevonden.

- Hoe gaan we verder met het aannamebeleid? Met andere woorden: hoeveel kinderen kunnen we aan in totaliteit?
- Sathiko Sath garandeert nog steeds dat de kinderen die de stichting onder haar hoede heeft zeer goed onderwijs kunnen volgen tot en met klas 10 (SLC). In hoeverre kunnen we de vervolgstudie van onze kinderen financieren? Doen we dat zelf? Of moeten we hiervoor wellicht een andere (inkomsten)strategie bedenken?
- Hoe organiseren we het Nepalese bestuur, nu blijkt hoe moeilijk het is om nieuwe bestuursleden te vinden?

Het zal duidelijk zijn dat het budget waarover we kunnen beschikken van cruciaal belang is bij de formulering van de antwoorden. Op dit moment kunnen we nog teren op de bijdragen van de Rotary Foundation, maar als deze wegvalt, moet er genoeg reserve klaarstaan. De bijkomende vraag is dus: hoe komen we aan nog meer geld, vooral aan zogenoemde 'stabiele' inkomsten?

Daarnaast zien we – en dat is het goede nieuws – hoeveel ruimhartige mensen er op het pad van Sathiko Sath komen die elk op hun eigen manier een bijdrage leveren. Dit telkens opnieuw te ervaren is heel bijzonder. Veel dank hiervoor.

Maar ... Sathiko Sath kan niet verder zonder uw steun

Geef onderwijs, geef toekomst!